

هفدهم ربیع الاول ، فرارسیدن میلاد باسعادت حضرت رسول اکرم(ص)، پیام‌آور اخلاق، رحمت و مهرورزی و ولادت فرخنده حضرت امام جعفر صادق(ع)، بنیان‌گذار مکتب جعفری، همچنین روز اخلاق و مهرورزی را به همه مسلمانان و شیفتگان خاندان عصمت و طهارت(ع) تبریک و تهنیت عرض نموده و از خداوند متعال، توفیق همگان را در پیروی از سیره اخلاقی و آموزه‌های معرفتی آن بزرگواران مسئلت داریم.

هفته دولت؛

ضرورت همبستگی ملی و مسئولیت‌پذیری عمومی

فشارهای اقتصادی، تهدیدهای امنیتی، محدودیت‌های بین‌المللی و مسائل انباشته‌شده در حوزه‌های آب، انرژی، اشتغال، آموزش و سلامت، تصمیم‌های دشواری را پیش روی مسئولان قرار داده است. باین‌حال، دشواری مسیر نباید به عادی‌شدن ناکارآمدی یا کاهش سطح انتظارات جامعه منجر شود. مردم هم‌زمان دو مطالبه مهم دارند: نخست، درک شرایط و محدودیت‌های کشور؛ دوم، مشاهده مدیریت شایسته، برنامه‌ریزی منسجم و اقدام مؤثر. این دو مطالبه با یکدیگر تعارضی ندارند و دولت باید بتواند میان آن‌ها پاسخ متوازن ایجاد کند.

عبور از وضعیت دشوار کنونی، به همکاری ملی، عقلانیت سیاسی و مسئولیت‌پذیری عمومی نیازمند است. جامعه باید از آرامش و منافع ملی صیانت کند و دولت نیز باید با شفافیت، کارآمدی و توجه به عدالت اجتماعی، زمینه این همراهی را فراهم سازد. هیچ کشوری تنها با تصمیم‌های دولتی یا صرفاً با توصیه‌های عمومی از بحران عبور نمی‌کند؛ موفقیت زمانی حاصل می‌شود که میان سیاست‌گذاری درست، مشارکت اجتماعی و اعتماد عمومی پیوند برقرار شود.

آغاز هفته دولت می‌تواند یادآور همین حقیقت باشد: اداره کشور در شرایط سخت، مسئولیتی مشترک است، اما مسئولیت دولت در طراحی سیاست‌های دقیق، ارائه خدمات عادلانه و پاسخ‌گویی به مردم، مسئولیتی محوری و غیرقابل واگذاری است. در مقابل، جامعه نیز با مطالبه‌گری منطقی، پرهیز از دامن‌زدن به التهاب و تقویت همکاری اجتماعی، نقش مهمی در عبور از دشواری‌ها دارد. آینده کشور نه در انکار مشکلات، بلکه در شناخت صادقانه آن‌ها، اصلاح خطاها و تبدیل همبستگی ملی به برنامه‌ای عملی برای پیشرفت ساخته خواهد شد.

هفته دولت را به همه زحمتکشانی که در دستگاه‌های اجرایی در سراسر کشور به خدمت مشغول هستند تبریک عرض می‌کنیم و امیدواریم روز به روز جلوه‌های تازه‌ای از پیشرفت و توسعه را در کشور شاهد باشیم.

متخصص نیز در اختیار ساختارهای داخلی قرار دارد. مردم انتظار دارند دولت در کنار توضیح محدودیت‌ها، درباره برنامه‌های عملیاتی، زمان‌بندی اقدامات و میزان پیشرفت آن‌ها نیز گزارش روشن ارائه کند. اعتماد عمومی تنها با سخنرانی و وعده شکل نمی‌گیرد؛ اعتماد محصول صداقت، کارآمدی، پاسخ‌گویی و مشاهده نتایج ملموس در زندگی شهروندان است.

از سوی دیگر، شرایط دشوار کشور نیازمند پرهیز همه جریان‌های سیاسی از تشدید شکاف‌های اجتماعی است و این مهم امکان‌پذیر نمی‌شود مگر اینکه همه جریان‌های سیاسی از گفتار و کرداری که منجر به تفرقه شود خودداری کرده و تحت زعامت و رهبری حضرت آیت‌الله سید مجتبی خامنه‌ای از مسیرهای دشوار عبور کنند.

نقد دولت، حق طبیعی جامعه، رسانه‌ها و جریان‌های سیاسی است و می‌تواند به اصلاح تصمیم‌ها کمک کند؛ اما نقد مسئولانه با تخریب، شایعه‌پراکنی و تبدیل هر مسئله اجرایی به مناقشه‌ای فرسایشی تفاوت دارد. در دوره‌های بحران، رقابت سیاسی نباید به قیمت تضعیف سرمایه اجتماعی و کاهش توان ملی برای حل مسائل تمام شود. دولت نیز باید میان نقد دلسوزانه و مخالفت سیاسی تمایز قائل شود و به جای حذف صداهای متفاوت، از ظرفیت کارشناسی و اجتماعی آن‌ها بهره بگیرد.

وحدت ملی در معنای دقیق خود، به معنای یکسان‌سازی دیدگاه‌ها یا تعطیل کردن نقد نیست. وحدت زمانی پایدار می‌شود که شهروندان احساس کنند در تصمیم‌گیری‌ها دیده می‌شوند، حقوق آنان محترم است و مشکلاتشان با زبان روشن و بدون پنهان‌کاری پیگیری می‌شود. جامعه‌ای که در آن دولت، نهادهای عمومی، رسانه‌ها، دانشگاه‌ها، کارآفرینان، تشکل‌های مدنی و مردم تحت یک رهبری منسجم و در چارچوب قانون با یکدیگر همکاری کنند، از ظرفیت بیشتری برای عبور از بحران برخوردار خواهد بود. همبستگی ملی باید به همکاری عملی تبدیل شود؛ همکاری در مصرف درست منابع، حمایت از تولید داخلی، مقابله با شایعات، رعایت حقوق عمومی و مطالبه‌گری آگاهانه.

مسیر پیش‌روی کشور، مسیری ساده و مستقیم نیست.

آغاز هفته دولت، فرصتی برای بازخوانی نسبت میان دولت، جامعه و مسئولیت‌های دشوار حکمرانی است. این مناسبت را نباید صرفاً به مجموعه‌ای از برنامه‌های اداری، افتتاح طرح‌ها یا ارائه گزارش‌های رسمی محدود کرد؛ بلکه می‌تواند از آن زمینه‌ای برای ارزیابی واقع‌بینانه عملکرد دستگاه اجرایی، شنیدن مطالبات مردم و ترسیم مسیر پیش‌رو ساخت. جامعه امروز ایران با مجموعه‌ای از مسائل درهم‌تنیده اقتصادی، اجتماعی و امنیتی روبه‌روست که بسیاری از آنها ریشه در توطئه‌های دشمن جنایتکار آمریکایی، صهیونی دارند؛ مسائلی که حل آن‌ها نه در کوتاه‌مدت امکان‌پذیر است و نه در اختیار یک نهاد یا جریان سیاسی است.

دولت در ماه‌های گذشته در شرایطی فعالیت کرده است که فشارهای اقتصادی ناشی از جنگ تحمیلی، تحریم‌ها، دشواری‌های تأمین مالی، نوسان‌های بازار، کاهش قدرت خرید خانوارها و محدودیت‌های ناشی از بحران‌های منطقه‌ای، فضای تصمیم‌گیری را پیچیده‌تر کرده است. هر یک از این عوامل به‌تنهایی می‌تواند برنامه‌های توسعه‌ای و رفاهی را با مشکل مواجه کند و هنگامی که هم‌زمان بر اقتصاد و زندگی اجتماعی اثر می‌گذارند، ضرورت اتخاذ تصمیم‌های دقیق، منسجم و مبتنی بر واقعیت‌های میدانی دوچندان می‌شود. در چنین شرایطی، مهم‌ترین انتظار از دولت آن است که ضمن صیانت از منابع عمومی، فشارهای اقتصادی بر اقشار کم‌درآمد و متوسط را کاهش دهد و میان ضرورت‌های فوری و اهداف بلندمدت تعادل برقرار کند. کنترل تورم، حفظ قدرت خرید، تأمین پایدار کالاهای اساسی، حمایت از تولید، ایجاد فرصت‌های شغلی و جلوگیری از گسترش نابرابری، مجموعه‌ای از وظایف به‌هم‌پیوسته‌اند. هر سیاست اقتصادی زمانی می‌تواند به نتیجه برسد که آثار آن بر زندگی واقعی مردم، از هزینه مسکن و درمان تا آموزش، اشتغال و امنیت درآمدی، به‌دقت سنجیده شود.

با این حال، بیان دشواری‌های بیرونی نباید جایگزین ارزیابی عملکرد داخلی شود. تحریم و فشار خارجی واقعیتی اثرگذار است، اما اصلاح نظام اداری، مبارزه با فساد، شفافیت در تخصیص منابع، کاهش تصمیم‌های متناقض، تسهیل فعالیت بخش خصوصی و استفاده از ظرفیت نخبگان و نیروهای